

รายงานสรุปผลการสำรวจข้อมูล และความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในระบบนิเวศระบบราง

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ใช้บริการโดยสารระบบราง (Passenger Rail Users)
และผู้ที่ไม่ได้ใช้บริการโดยสารระบบราง (Non-Passenger Rail Users)

โดย

สำนักขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง
สถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน)

ตุลาคม 2567

บทบรรณาธิการ

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยสถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน) หรือ สทร. เพื่อสนับสนุนพันธกิจตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันฯ พ.ศ. 2564 ซึ่งมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนายุทธศาสตร์เทคโนโลยีระบบรางของประเทศไทย ด้วยเป้าหมายในการสำรวจข้อมูลให้ครอบคลุมข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบนิเวศระบบรางไทยจากทั้งหมด 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้บริการโดยสารระบบราง (Passenger Rail Users) กลุ่มที่ไม่ได้ใช้บริการโดยสารระบบราง (Non-Passenger Rail Users) กลุ่มผู้ประกอบการที่ใช้บริการขนส่งสินค้าทางราง (Freight Rail Users) กลุ่มผู้ประกอบการขนส่งทางราง (Rail Operators) กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมระบบราง (Rail Industry) กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ (หน่วยงานที่เป็นผู้กำกับดูแล (Regulator) ผู้กำหนดนโยบาย (Policymakers) และหน่วยรับรอง (Certification Body)) กลุ่มสถาบันการศึกษาและกลุ่มสถาบันวิจัยและพัฒนา (Academics & Researchers) กลุ่มบริษัทที่ปรึกษา (Consultants) และกลุ่มนักลงทุน (Investors) โดยมีเป้าหมายสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมระบบรางและระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ มุ่งเน้นการออกแบบเครื่องมือวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ผ่านการพัฒนาแบบสอบถามเชิงลึก การสำรวจภาคสนาม และการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างฐานข้อมูลที่ครอบคลุมและสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฯ ในรูปแบบของรายงานผลการศึกษานโยบายที่แสดงผลข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายที่มีขนาดใหญ่ที่สุด 2 กลุ่มหลักคือ กลุ่มผู้ใช้บริการ และกลุ่มที่ไม่ได้ใช้บริการโดยสารระบบราง เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำสมุดปกขาวการสำรวจข้อมูลและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบนิเวศระบบราง และร่างยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศไทย ที่จะไปสู่การนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการยกระดับคุณภาพการบริการระบบราง เพิ่มความสะดวกสบาย ลดต้นทุนการขนส่ง และสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน สอดคล้องกับแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล พ.ศ. 2566-2580 ซึ่งมุ่งเพิ่มการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะ และขยายสัดส่วนการขนส่งสินค้าทางราง อันจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมระบบรางของประเทศไทยในระยะยาวต่อไป

สถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน)

ตุลาคม 2567

ที่มาและวัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการสำรวจข้อมูลและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบนิเวศระบบราง กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ใช้บริการโดยสารระบบราง (Passenger Rail Users) และผู้ที่ไม่ได้ใช้บริการโดยสารระบบราง (Non-Passenger Rail Users) เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ด้านการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีระบบรางของประเทศ ที่มุ่งเน้นการสำรวจครบทั้งระบบ ครอบคลุมทั้งขั้นตอนการออกแบบเครื่องมือในการสำรวจ การดำเนินการสำรวจ รวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และประมวลผล สำหรับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีขนาดใหญ่ที่สุด 2 กลุ่ม โดยข้อมูลที่ได้จะถูกนำไปประกอบการพิจารณาจัดทำสรุปทบทวนการสำรวจข้อมูลและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบนิเวศระบบราง และวางแผนยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยี ระบบรางของประเทศเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณา อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการให้บริการทั้งการโดยสารทางรางและการขนส่งสินค้าทางรางให้มีประสิทธิภาพ สะดวกสบาย ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างแท้จริงต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย จำแนกเป็น 2 กลุ่มหลัก 4 กลุ่มย่อย ได้แก่

กลุ่มรถไฟฟ้า

- ผู้ใช้บริการรถไฟฟ้า
- ผู้ที่ไม่ได้ใช้บริการรถไฟฟ้า

กลุ่มรถไฟ

- ผู้ใช้บริการรถไฟ
- ผู้ใช้บริการรถโดยสารประจำทาง

หลักการและแนวคิดในการศึกษา

ความคาดหวัง (Expectation) ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การคาดการณ์ถึงประสิทธิภาพของการให้บริการในระบบราง ทั้งรถไฟฟ้าและรถไฟ ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 5 หัวข้อ ได้แก่

- ความปลอดภัยในการเดินทาง (Safe)
- ประสิทธิภาพในการเดินทาง (Efficient)
- ความสะดวกสบายในการเดินทาง (Convenient)
- ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green)
- ความคุ้มค่า (Economical)

คุณภาพในการบริการ (Service Quality) ศึกษาถึงช่องว่างที่เป็นอุปสรรคในการให้บริการระบบราง ได้แก่ ช่องว่างระหว่างบริการที่ผู้ใช้บริการคาดหวังว่าจะได้รับ กับบริการที่ได้รับจริง (Expected Service - Perceived Service Gap) เพื่อให้ทราบว่าการที่ส่งมอบในปัจจุบันสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้ใช้บริการได้มากน้อยเพียงใด

ความพึงพอใจ (Satisfaction) คือทัศนคติที่เกิดขึ้นหลังการใช้บริการ โดยเกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังกับบริการที่ได้รับจริง ซึ่งผู้ใช้บริการจะมีแนวโน้มพึงพอใจมากขึ้น หากบริการที่ได้รับอยู่ในระดับที่คาดหวัง แต่จะมีแนวโน้มพึงพอใจลดลงเรื่อย ๆ หากบริการที่ได้รับอยู่ในระดับต่ำกว่าความคาดหวังไว้

คณะผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดข้างต้นและการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) เพื่อหาอิทธิพลของช่องว่างที่เกิดขึ้นจากความคาดหวังและระดับที่ปฏิบัติได้ของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ เพื่อให้ทราบถึงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ

ระเบียบวิธีวิจัย

โครงการสำรวจครั้งนี้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบผสมผสานระหว่าง การแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ภายใต้การคำนวณสัดส่วนโดยอ้างอิงจากฐานข้อมูลการใช้บริการ (Probability Proportional to Size Sampling)

แนวทางการเก็บข้อมูล ใช้วิธีลงพื้นที่ภาคสนาม โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (Face-to-Face Interviews) ระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม ถึง 6 กันยายน 2567 จำนวนตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 8,323 ตัวอย่าง จำแนกเป็น 4 กลุ่มย่อย ดังนี้

กลุ่มรถไฟฟ้า	1	ผู้ใช้บริการรถไฟฟ้า	2,254 ตัวอย่าง
	2	ผู้ไม่ใช้บริการรถไฟฟ้า	618 ตัวอย่าง
กลุ่มรถไฟ	3	ผู้ใช้บริการรถไฟ	4,333 ตัวอย่าง
	4	ผู้ใช้บริการรถโดยสารประจำทาง	1,118 ตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ใช้บริการรถไฟฟ้า

2,254 ตัวอย่าง

46%

53%

LGBTQ+ 1%

AGE

18-22 27% 41-55 15%

23-40 35% 56++ 23%

60% ต่ำกว่าปริญญาตรี

34% พนักงานบริษัท

17% นักศึกษา

67% พักอาศัยใน กทม.

32% ปริมณฑล

52% มียานพาหนะส่วนตัว

ผู้ที่ไม่ได้ใช้บริการรถไฟฟ้า

618 ตัวอย่าง

44%

55%

LGBTQ+ 1%

AGE

18-22 25% 41-55 20%

23-40 29% 56++ 26%

77% ต่ำกว่าปริญญาตรี

26% พนักงานบริษัท 20% ค้าขาย

19% นักศึกษา 17% ใช้แรงงาน

72% พักอาศัยใน กทม.

27% ปริมณฑล

43% มียานพาหนะส่วนตัว

ผู้ให้บริการรถไฟ

4,333 ตัวอย่าง

47%

52%

LGBTQ+ 1%

AGE

18-22 26% 41-55 19%

23-40 29% 56++ 26%

74% ต่ำกว่าปริญญาตรี

18% พนักงานบริษัท 17% ใช้แรงงาน

17% ค้าขาย 16% นักศึกษา

55% พักอาศัยในเขตเทศบาล

74% มียานพาหนะส่วนตัว

ผู้ให้บริการรถโดยสารประจำทาง

1,118 ตัวอย่าง

46%

52%

LGBTQ+ 2%

AGE

18-22 26% 41-55 16%

23-40 34% 56++ 24%

78% ต่ำกว่าปริญญาตรี

19% ค้าขาย 19% นักศึกษา

19% พนักงานบริษัท 17% ใช้แรงงาน

50% พักอาศัยในเขตเทศบาล

80% มียานพาหนะส่วนตัว

สรุปผลการศึกษา

ผลการสำรวจแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ผลสำรวจกลุ่มรถไฟฟ้า และผลสำรวจกลุ่มรถไฟ
ประกอบด้วยสาระสำคัญ 5 หัวข้อ ได้แก่

1

พฤติกรรมการใช้บริการ

2

การรับข่าวสารและ
ภาพลักษณ์ของบริการขนส่งรูปแบบต่าง ๆ

3

ความคาดหวังและความสามารถในการ
ตอบสนองความคาดหวังของบริการ

4

ความพึงพอใจในการใช้บริการ
และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ

5

ปัญหาอุปสรรค และแนวทาง
การส่งเสริมการใช้บริการระบบราง

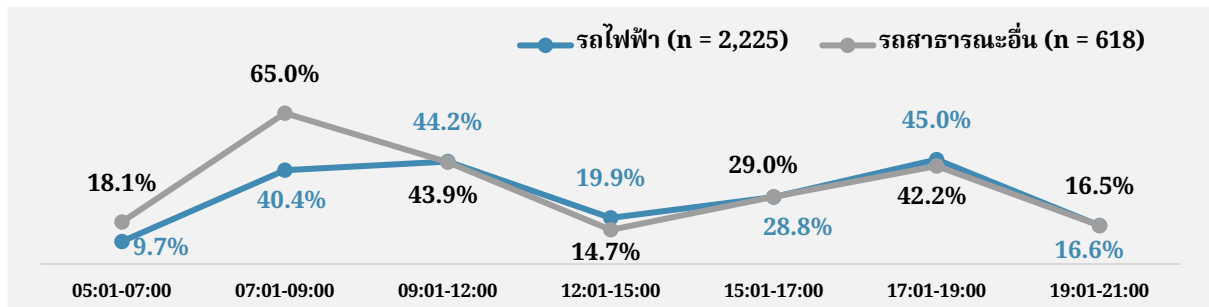
ผลสำรวจกลุ่มรถไฟฟ้า

1. พฤติกรรมการใช้บริการ

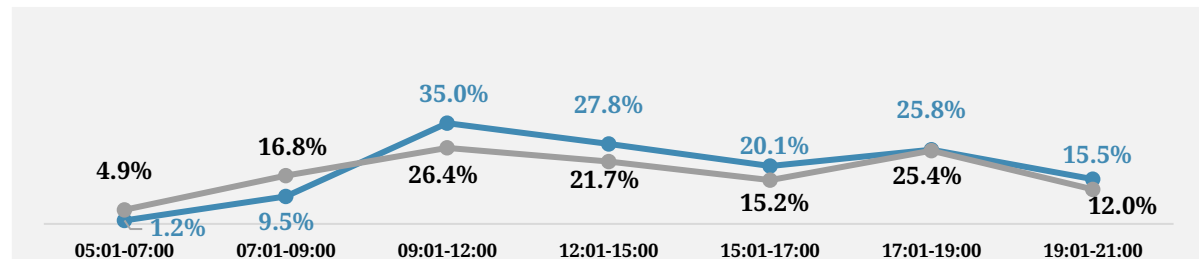
บริการรถไฟฟ้ามุ่งตอบสนองและให้บริการการเดินทางในเมืองใหญ่ ผลสำรวจพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1 ช่วงเวลาในการเดินทางของผู้ใช้และไม่ใช้รถไฟฟ้า

- กลุ่มที่ใช้รถไฟฟ้าและไม่ใช้รถไฟฟ้าเดินทางช่วงเวลาเดียวกัน
- วันธรรมดา มีคนเดินทางมากกว่าวันหยุด กระจุกตัวช่วง 07:01-12:00 น. กับ 17:00-19:00 น.

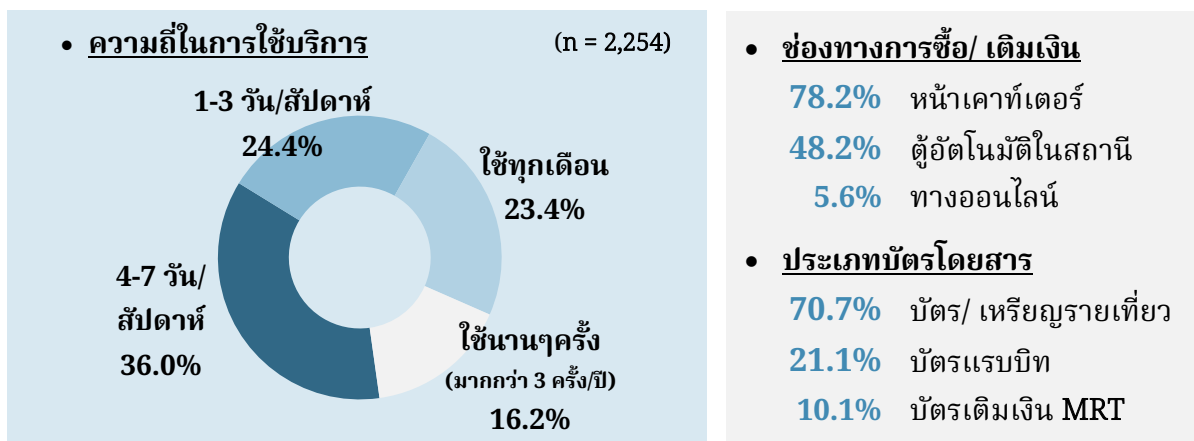
- วันหยุด การเดินทางกระจายไปหลายช่วงเวลา ตั้งแต่ 9:01- 19:00 น.

- คนที่เดินทางโดยขนส่งสาธารณะอื่นออกเดินทางเช้ากว่าคนที่ใช้รถไฟฟ้า ทั้งวันธรรมดา และวันหยุด เนื่องจากใช้เวลาในการเดินทางที่นานกว่า

2 ความถี่ในการใช้รถไฟฟ้า และการชำระค่าบริการ

กลุ่มที่ใช้รถไฟฟ้าส่วนใหญ่ใช้บริการบ่อย (ทุกสัปดาห์) ซื้อตั๋วที่เคาท์เตอร์ และซื้อเป็นรายเที่ยว

3

การเดินทางมาใช้บริการรถไฟฟ้า

กลุ่มที่ใช้รถไฟฟ้าเกินครึ่งยังต้องใช้บริการขนส่งสาธารณะเพื่อมาใช้บริการรถไฟฟ้า ขณะที่หนึ่งในสี่สามารถเดินทางมาที่สถานีได้โดยตรง

• วิธีการเดินทางจากบ้านไปสถานีรถไฟฟ้า (n = 2,254)

54.3%	ขนส่งสาธารณะ	
25.3%	เดิน	
14.1%	รถส่วนตัว	
11.4%	ติดรถของครอบครัว/เพื่อน	

4

เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการเดินทางเมื่อใช้และไม่ใช้บริการรถไฟฟ้า

การเดินทางด้วยรถไฟฟ้าเป็นทางเลือกที่ดี เนื่องจากใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉลี่ยต่ำกว่าการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะอื่น อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้รถไฟฟ้าบางส่วน (45.2%) ยอมจ่ายแพงกว่า เพื่อแลกกับการเดินทางที่เร็วกว่า รวมถึงเงื่อนไขการเดินทางที่ดีกว่า โดยมีแนวโน้มเช่นเดียวกันในทุกช่วงระยะทาง ยกเว้นกรณีเดินทางเกิน 50 กิโลเมตร ผู้ที่ต้องจ่ายค่าบริการในอัตราสูงกว่าลดลงเหลือ 35.6%

ระยะทาง	เวลาที่ใช้ (นาที)		จ่ายแพงขึ้น เมื่อใช้รถไฟฟ้า	จ่ายน้อยลง เมื่อใช้รถไฟฟ้า
	ใช้รถไฟฟ้า	ใช้วิธีอื่น		
1 – 10 กม.	21	34	47.2%	52.8%
11 – 20 กม.	37	56	45.3%	54.7%
21 – 30 กม.	50	74	43.6%	56.4%
31 – 40 กม.	63	89	46.7%	53.3%
41 – 50 กม.	65	101	46.8%	53.2%
51 กม. ขึ้นไป	99	139	35.6%	64.4%
รวม	43	64	45.2%	54.8%

*รวมค่าใช้จ่ายตั้งแต่ต้นจนถึงปลายทาง โดยเฉลี่ยเดินทาง 2-3 ต่อ

ในทางกลับกัน กลุ่มผู้ที่ไม่ได้ใช้บริการรถไฟฟ้า มีเหตุผลหลักเพราะความสะดวกและประหยัด สอดคล้องกับการรับรู้ของตัวอย่างส่วนใหญ่ 59.3% ที่ระบุว่าหากเปลี่ยนมาใช้รถไฟฟ้าจะมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

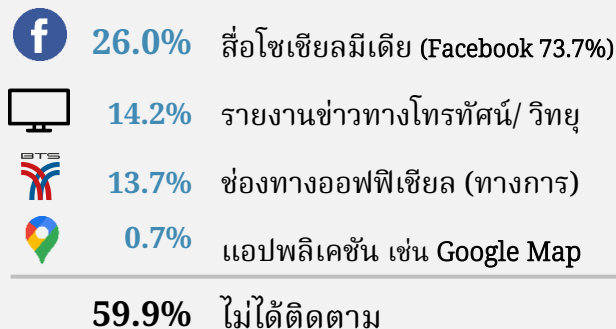

2. การรับข่าวสาร

และภาพลักษณ์ของบริการขนส่งรูปแบบต่าง ๆ

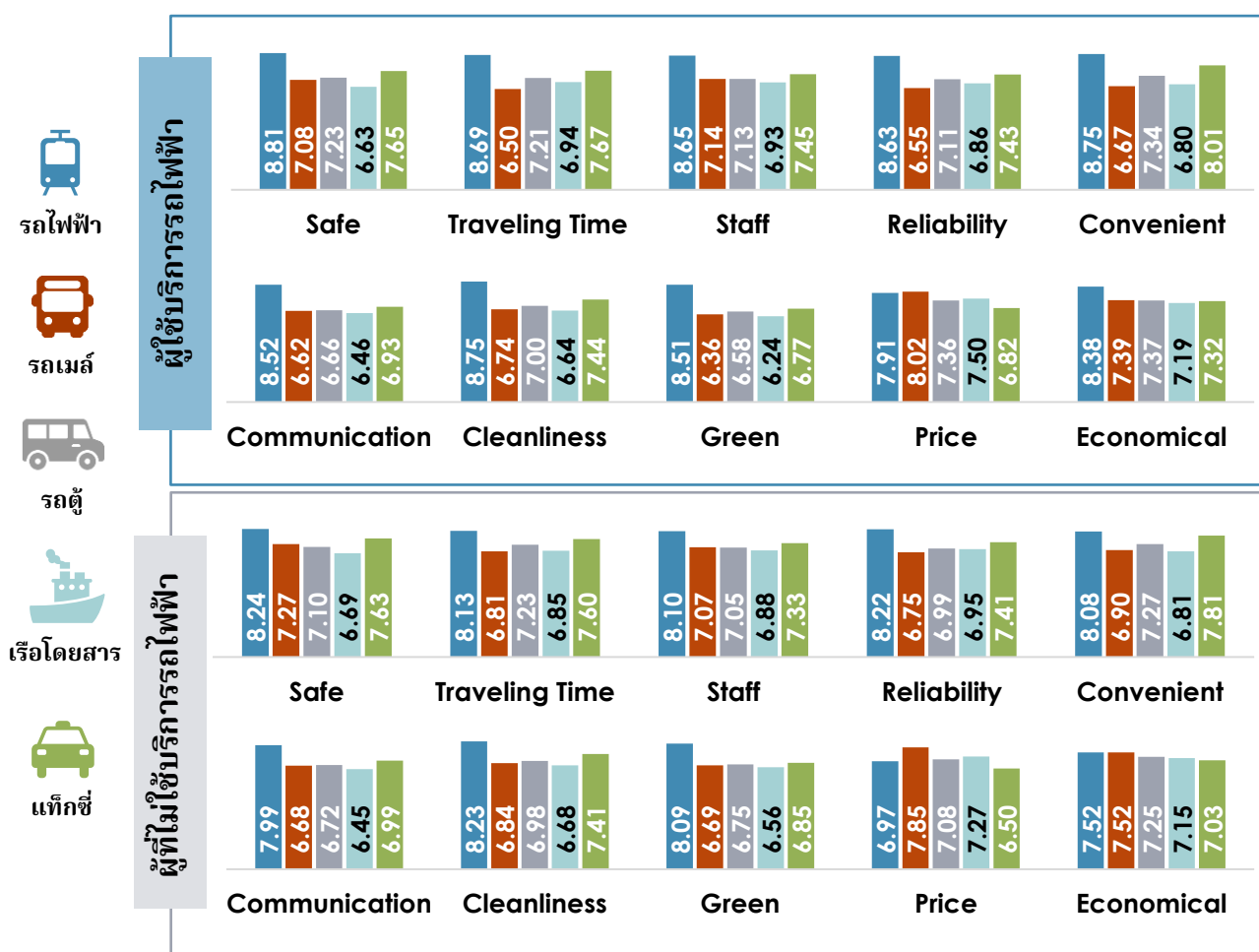
• การรับข่าวสารรถไฟฟ้า

40.1% ของผู้ใช้บริการ ติดตามข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับรถไฟฟ้า ช่องทางที่ใช้ ติดตามมากที่สุดคือ สื่อโซเชียลมีเดีย โดยเฉพาะเฟซบุ๊ก

• ภาพลักษณ์ของบริการขนส่งรูปแบบต่าง ๆ

ภาพลักษณ์ด้านการบริการรถไฟฟ้าดีที่สุดเมื่อเทียบกับขนส่งสาธารณะอื่น จากการประเมินของผู้ใช้ และไม่ได้ใช้บริการ โดยเฉพาะในด้าน “ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” “การสื่อสารและเข้าถึงข้อมูล” และ “ความสะอาดและสุขอนามัย” เว้นแต่ด้านค่าโดยสารที่ทั้งสองกลุ่มประเมินอยู่ในระดับต่ำกว่าคู่ เทียบโดยเฉพาะรถเมล์

3. ความคาดหวัง และความสามารถ ในการตอบสนองต่อความคาดหวังของบริการ

ศึกษาถึงความคาดหวังของกลุ่มผู้ใช้บริการและระดับที่บริการตอบสนองได้จาก 5 หัวข้อ ประกอบด้วย 1) ความปลอดภัยในการเดินทาง (Safe) 2) ประสิทธิภาพในการเดินทาง (Efficient) 3) ความสะดวกสบายในการเดินทาง (Convenient) 4) ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green) และ 5) ด้านความคุ้มค่า (Economical) รวมถึงตัวชี้วัดที่เป็นองค์ประกอบในแต่ละหัวข้อ

ผู้ใช้บริการรถไฟฟ้า

- ผลการประเมินความคาดหวัง 5 หัวข้อ จาก 52 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม ความคาดหวังที่มีต่อความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ เล็กน้อย
- แม้ความสามารถในการตอบสนองของบริการรถไฟฟ้าจะอยู่ต่ำกว่าที่ผู้ใช้บริการคาดหวังไว้ แต่โดยรวมยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง

9.35	9.38	9.27	9.06	9.37
Safe (8 ตัวชี้วัด)	Efficient (9 ตัวชี้วัด)	Convenient (21 ตัวชี้วัด)	Green (8 ตัวชี้วัด)	Economical (6 ตัวชี้วัด)
ระดับความคาดหวัง (คะแนนเฉลี่ย)				
9.27 - 9.50	9.36 - 9.43	9.03 - 9.42	8.98 - 9.13	9.16 - 9.53
ตัวชี้วัดที่คาดหวังสูงสุด				
มีเจ้าหน้าที่ประจำจุดต่างๆ ในสถานี (9.50)	ความรวดเร็วในการเดินทาง (9.43)	ที่นั่งสบาย/มีเพียงพอ (9.42)	การจัดการขยะ, เพิ่มพื้นที่สีเขียว (9.13)	ราคาเหมาะสมกับระยะทาง (9.53)
การใช้เทคโนโลยีตรวจจับเหตุการณ์ผิดปกติในสถานี (9.38)	ไม่เกิดปัญหาขัดข้องระหว่างทาง (9.40)	มีที่จอดรถบริเวณสถานีเพียงพอ/จุดจอดรับ-ส่งปลอดภัย (9.37)	ส่งเสริมการรีไซเคิลโดยตั้งจุดรีไซเคิลในสถานี (9.08)	ราคาเหมาะสมกับความเร็ว/เวลาที่ใช้เดินทาง (9.41)
ระดับที่ตอบสนองได้ (คะแนนเฉลี่ย)				
7.70 - 8.12	7.86 - 8.23	7.36 - 8.17	7.37 - 7.64	7.39 - 8.04
ช่องว่างระหว่างระดับที่คาดหวังกับที่ตอบสนองได้ (ความคาดหวัง - ตอบสนองได้)				
1.38 - 1.52	1.20 - 1.55	1.08 - 2.06	1.48 - 1.72	1.35 - 1.80

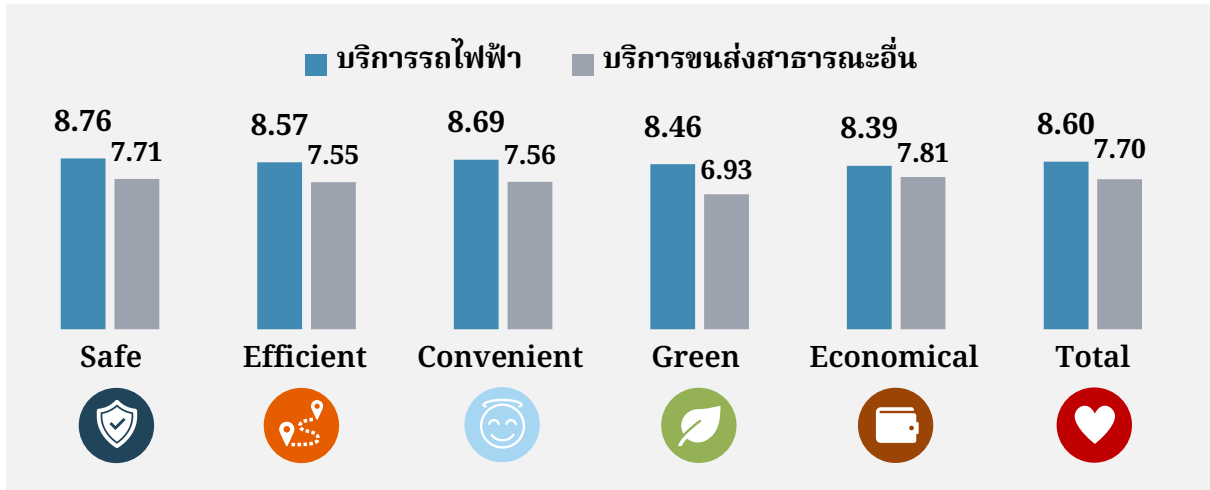
ผู้ให้บริการขนส่งสาธารณะอื่น ๆ

- ผลการประเมินความคาดหวัง 5 หัวข้อ จาก 33 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับสูง โดยความคาดหวังที่มีต่อความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ เช่นเดียวกับในกลุ่มผู้ใช้รถไฟฟ้า
- หากเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ใช้บริการรถไฟฟ้า ความสามารถในการตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่อนข้างชัดเจน

9.33	9.39	9.26	8.84	9.39
Safe (7 ตัวชี้วัด)	Efficient (5 ตัวชี้วัด)	Convenient (9 ตัวชี้วัด)	Green (8 ตัวชี้วัด)	Economical (4 ตัวชี้วัด)
ระดับที่ความคาดหวัง (คะแนนเฉลี่ย)				
9.22 - 9.49	9.31 - 9.54	9.14 - 9.40	8.70 - 9.05	9.34 - 9.46
ตัวชี้วัดที่คาดหวังสูงสุด				
ข้อดีไม่ประมาท เคารพกฎจราจร (9.49)	ความรวดเร็ว ในการเดินทาง (9.54)	พื้นที่โดยสาร สะดวกสบาย (9.40)	การเสนอส่วนลด สำหรับผู้โดยสาร สาธารณะ (9.05)	ราคาเหมาะสม ระยะทาง (9.46)
มีจุดขึ้นลง ปลอดภัย (9.41)	เดินทางถึงจุดหมาย โดยไม่ต้องเปลี่ยนไป ใช้ขนส่งอื่น (9.37)	ความสะอาด ภายในและภายนอก (9.31)	การออกนโยบาย ส่งเสริมการใช้ ขนส่งสาธารณะ (8.91)	ราคาเหมาะสม ความสะดวกสบาย ในการเดินทาง (9.40)
ระดับที่ตอบสนองได้ (คะแนนเฉลี่ย)				
7.01 - 7.23	6.92 - 7.28	6.71 - 7.19	6.76 - 7.07	7.25 - 7.67
ช่องว่างระหว่างระดับที่คาดหวังกับที่ตอบสนองได้ (ความคาดหวัง - ตอบสนองได้)				
2.13 - 2.43	2.06 - 2.45	2.07 - 2.59	1.96 - 2.39	1.81 - 2.13

4. ความพึงพอใจในการใช้บริการรถไฟฟ้า และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ

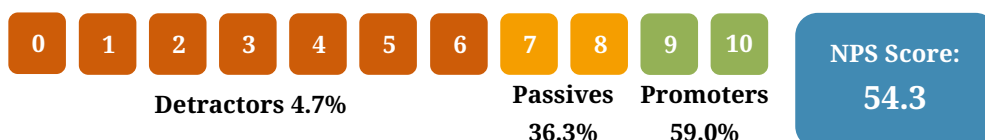
ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถไฟฟ้า อยู่ที่ 8.60 หรือในระดับ “พอใจ” สะท้อนว่าแม้ความสามารถในการตอบสนองการบริการต่ำกว่าที่คาดหวัง แต่ยังอยู่ในระดับที่ผู้บริการยอมรับได้ ส่งผลให้ภาพรวมยังรู้สึกพึงพอใจ และส่วนใหญ่มีแนวโน้มใช้บริการต่อไป

ความพึงพอใจของกลุ่มที่ใช้บริการขนส่งสาธารณะอื่น (ไม่ใช้รถไฟฟ้า) อยู่ที่ 7.70 หรือระดับ “ค่อนข้างพอใจ” ต่ำกว่ารถไฟฟ้าชัดเจน ในกลุ่มนี้เมื่อสอบถามถึงแนวโน้มที่จะใช้บริการรถไฟฟ้าในอนาคต พบว่ามีทิศทางที่ดี

Net Promoter Score (NPS) เป็นตัวชี้วัดความภักดีของลูกค้าต่อองค์กร

คำนวณจาก % Promoters - % Detractors

หมายเหตุ มาตรฐานค่า NPS Score ที่ดีควรเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม โดยค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม Logistics & Transportation ทั่วโลก ในปี 2024 อยู่ที่ประมาณ 40 (อ้างอิงจากเว็บไซต์ Retently)

• ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถไฟฟ้า

การวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพบว่า ปัจจัยหลักทั้ง 5 หัวข้อ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงระดับความพึงพอใจโดยรวมได้ระหว่าง 7.9% ถึง 13.1%

Safe

7.9%

Efficient

9.5%

Convenient

11.5%

Green

5.3%

Economical

13.1%

เมื่อพิจารณาต่อไปถึงระดับตัวชี้วัดจาก 5 หัวข้อหลัก รวม 42 ด้าน พบตัวชี้วัดที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจทั้งหมด 10 ด้าน ระดับอิทธิพลอยู่ระหว่าง 8.3% ถึง 18.5%

• ตัวชี้วัดที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

- 18.5% ค่าโดยสารเหมาะสมกับคุณภาพการให้บริการที่ได้รับ
- 14.1% ค่าโดยสารเหมาะสมกับระยะทาง
- 12.4% มีเจ้าหน้าที่ รปภ. ประจำจุดต่าง ๆ อย่างเพียงพอ (ในสถานี)
- 12.3% ความถี่ในการเดินรถเพียงพอต่อความต้องการ
- 11.6% เจ้าหน้าที่ รปภ. ตอบสนองต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินได้ทันที (ในสถานี)
- 11.2% เพิ่มพื้นที่สีเขียวและปรับปรุงคุณภาพอากาศ
- 10.9% ค่าโดยสารเหมาะสมกับความรวดเร็ว/ ระยะเวลาในการเดินทาง
- 10.1% ที่จอดรถบริเวณสถานีเพียงพอ มีจุดจอดรถรับ-ส่ง ปลอดภัย
- 9.2% การจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพในสถานีและตู้โดยสารรถไฟฟ้า
- 8.3% การเชื่อมต่อระหว่างสถานีรถไฟฟ้า กับสถานที่รอบ ๆ

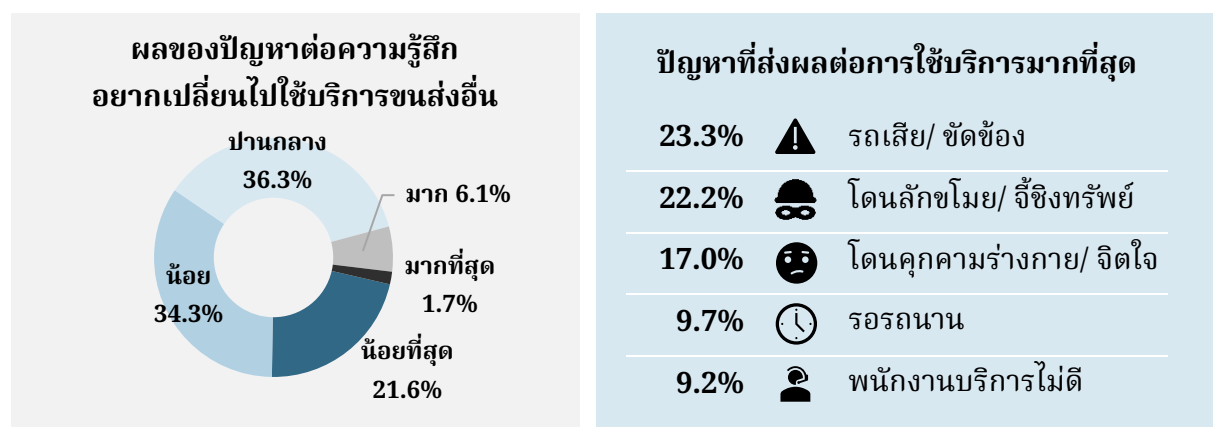
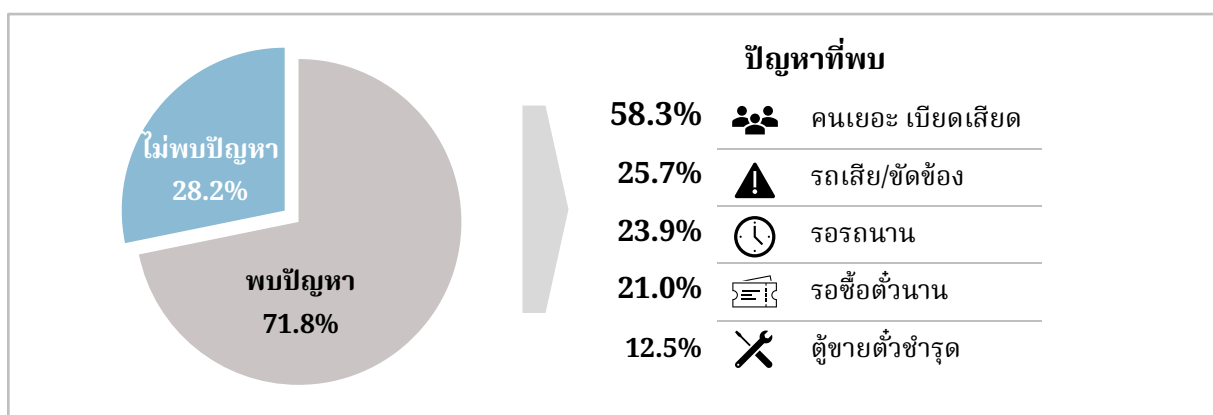
กล่าวได้ว่าการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการบริการด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจ ปัจจัยด้านค่าโดยสารถือเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด อย่างไรก็ตามปัจจัยอื่น ๆ ก็ต่างมีความสำคัญและจำเป็นต้องพิจารณาควบคู่กันไป

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการส่งเสริมการใช้บริการรถไฟฟ้า

. ปัญหาอุปสรรคในการใช้บริการรถไฟฟ้า

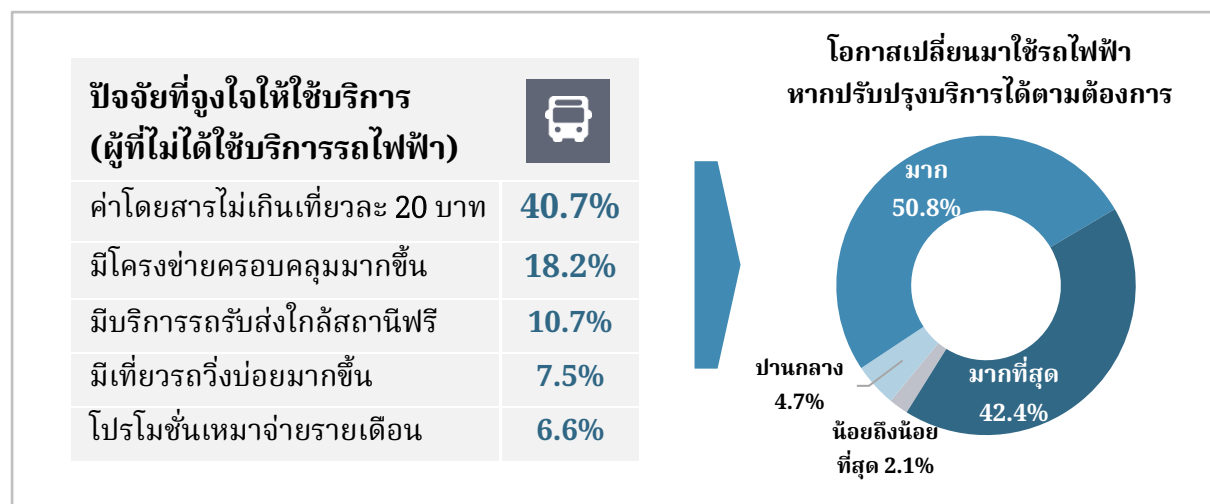
ผู้ให้บริการ 71.8% เคยประสบปัญหาจากการใช้บริการรถไฟฟ้า แต่ยังส่งผลต่อความรู้สึกอยากเปลี่ยนไปใช้บริการขนส่งสาธารณะอื่นไม่มาก อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง ได้แก่ ปัญหาการรถเสียหรือขัดข้อง เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการใช้บริการสูงสุด 23.3% และยังเป็นปัญหาที่พบมากเป็นอันดับที่สองอีกด้วย

ปัจจัยจูงใจให้ใช้บริการรถไฟฟ้า

ในกลุ่มผู้ที่ไม่ได้ใช้บริการ ปัจจัยจูงใจสามารถกระตุ้นโอกาสการใช้บริการรถไฟฟ้าได้สูงเกิน 90% โดยมีปัจจัยสำคัญคือค่าโดยสาร ทั้งนี้ หากพิจารณาเฉพาะปัจจัยที่ดำเนินการได้ในระยะสั้น ได้แก่ บริการรถรับส่งใกล้สถานีฟรี การเพิ่มเที่ยวรถ และโปรโมชั่นเหมาจ่ายรายเดือน เมื่อรวมกับปัจจัยด้านค่าโดยสาร จะมีน้ำหนักในการจูงใจสูงถึง 65.5%

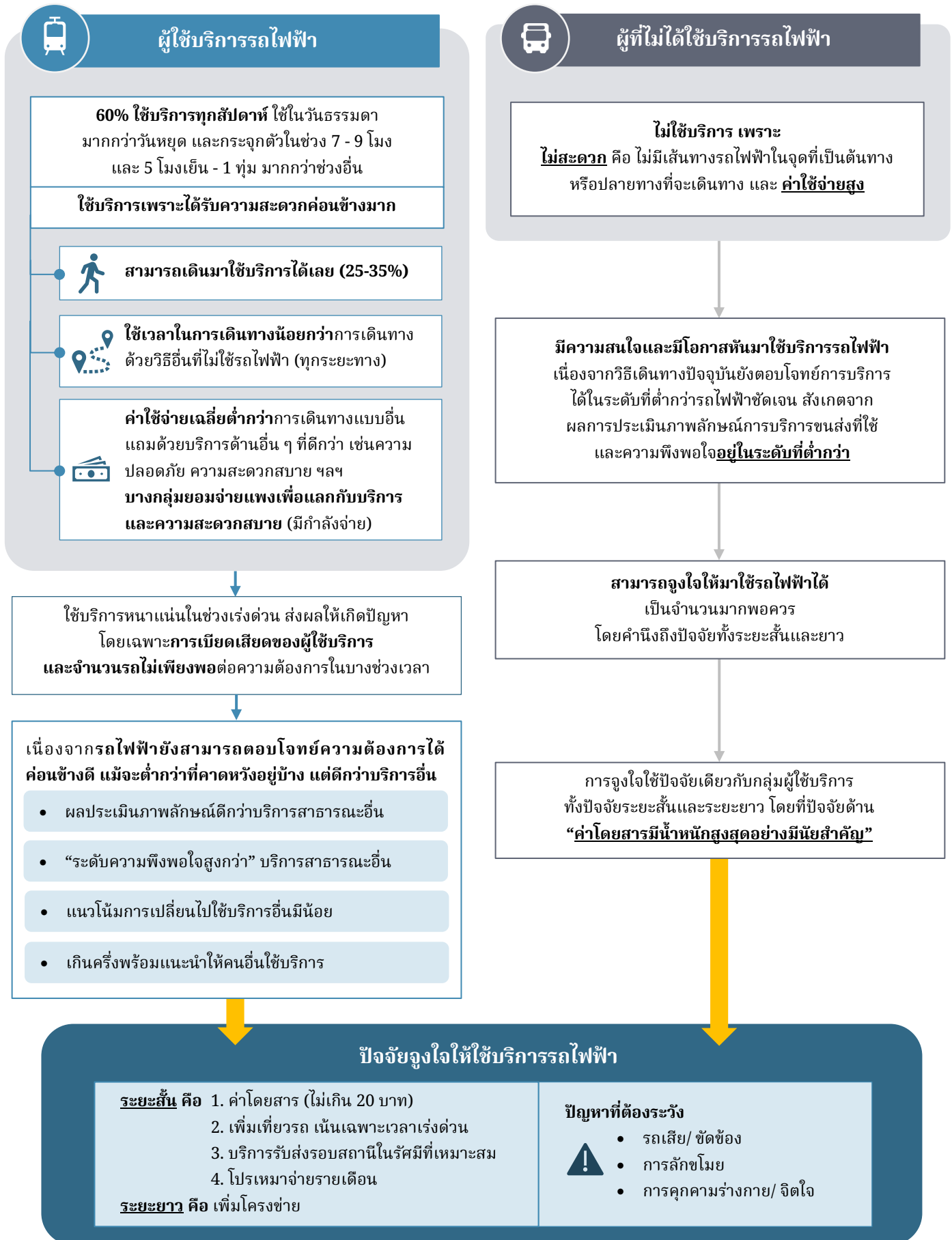

ในกลุ่มผู้ใช้บริการรถไฟฟ้า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ใช้ทุกสัปดาห์กับกลุ่มที่ใช้บริการด้วยความถี่ต่ำกว่า พบแนวโน้มไม่แตกต่างกัน ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือค่าโดยสารเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ มีข้อสังเกตเพิ่มเติม คือ โปรโมชั่นเหมาจ่ายรายเดือนเป็นปัจจัยที่กลุ่มที่ใช้บริการทุกสัปดาห์ให้น้ำหนักสูงกว่า ผู้ที่ใช้บริการในความถี่ต่ำกว่า อย่างชัดเจน 12.0% : 6.4%

ปัจจัยที่จูงใจให้ใช้บริการเพิ่มขึ้น	กลุ่มใช้บ่อย (ทุกสัปดาห์)	กลุ่มใช้ไม่บ่อย	ภาพรวม
ค่าโดยสารไม่เกินเที่ยวละ 20 บาท	35.6%	36.7%	36.0%
มีเที่ยวรถวิ่งบ่อยมากขึ้น	11.0%	11.5%	11.2%
มีโครงข่ายครอบคลุมมากขึ้น	10.7%	11.4%	11.0%
มีบริการรถรับส่งใกล้สถานีฟรี	9.3%	11.3%	10.1%
โปรโมชั่นเหมาจ่ายรายเดือน	12.0%	6.4%	9.8%

สรุปผลการสำรวจกลุ่มรถไฟฟ้า

ผลสำรวจกลุ่มรถไฟ

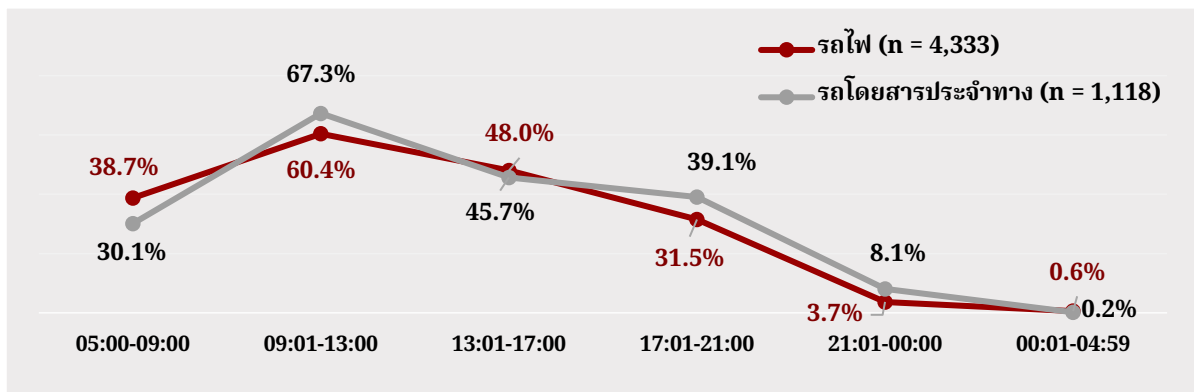
1. พฤติกรรมการใช้บริการ

รถไฟเป็นบริการระดับทั่วประเทศ มีกลุ่มเป้าหมาย และวัตถุประสงค์การเดินทางที่หลากหลาย การสำรวจครั้งนี้มุ่งเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้ใช้รถไฟ กับผู้ใช้บริการรถโดยสารประจำทางปรับอากาศและไม่ปรับอากาศ (สำรวจจากสถานีขนส่งประจำจังหวัด) พบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1

ช่วงเวลาในการเดินทางของผู้ใช้รถไฟและรถโดยสารประจำทาง

กลุ่มที่ใช้รถไฟและรถโดยสารประจำทาง เดินทางในช่วงเวลาเดียวกัน ช่วงที่มีความหนาแน่นสูงอยู่ระหว่าง 09:01-13:00 น.

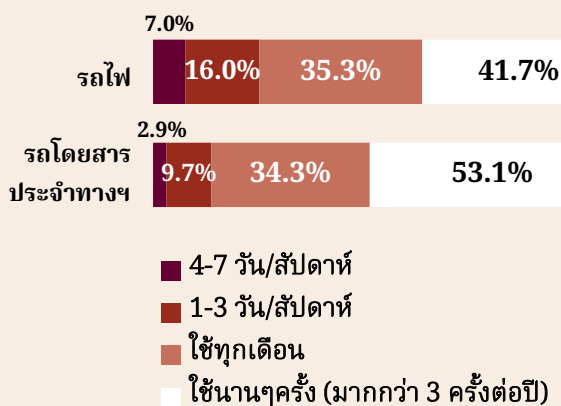

2

ความถี่ในการใช้รถไฟ และการชำระค่าบริการ

กลุ่มที่ใช้รถไฟใช้บริการโดยเฉลี่ยบ่อยกว่ารถโดยสารประจำทาง ส่วนใหญ่ซื้อตั๋วที่สถานีรถไฟ การจองตั๋วรถมีไม่มาก

• ความถี่ในการใช้บริการ

• ช่องทางการซื้อ/ จองตั๋วรถไฟ

91.0% ช่องขายตั๋วที่สถานี
5.5% เว็บไซต์ รฟท.
1.9% แอป SRT D-Ticket

• การจองตั๋วล่วงหน้า

90.9% ไม่จองล่วงหน้า
9.1% จองล่วงหน้า (เฉลี่ย 7 วัน)

3

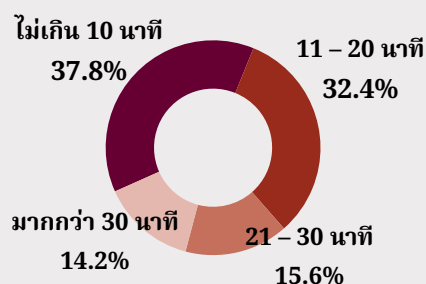
การเดินทางมาใช้บริการรถไฟ

กลุ่มที่ใช้รถไฟยังต้องใช้พาหนะส่วนบุคคลและบริการขนส่งสาธารณะ เพื่อมาใช้บริการ 80% อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ใช้เวลาไม่เกิน 20 นาที

• วิธีการเดินทางมาสถานีรถไฟ (n = 4,333)

- 46.7% ขนส่งสาธารณะ
- 32.3% ครอบครัว/เพื่อน มาส่ง
- 12.3% รถส่วนตัว
- 6.8% เดิน
- 3.0% รถไฟฟ้า

• เวลาที่ใช้เดินทางมาสถานี

4

เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการเดินทางเมื่อใช้และไม่ใช้บริการรถไฟ

กลุ่มที่ใช้รถไฟเสียค่าใช้จ่ายถูกกว่าแต่ใช้เวลาเดินทางนานกว่า ยกเว้นการเดินทางในระยะสั้น คือไม่เกิน 50 กิโลเมตร ใช้เวลาไม่แตกต่างกัน

ระยะทาง	เดินทางด้วยรถไฟ		เดินทางด้วยวิธีอื่น	
	เวลาที่ใช้ (นาที)	ค่าใช้จ่าย (บาท)	เวลาที่ใช้ (นาที)	ค่าใช้จ่าย (บาท)
ไม่เกิน 50 กม.	76	37	76	134
51 – 100 กม.	131	60	100	238
101 – 200 กม.	205	104	158	404
201 – 300 กม.	309	168	242	547
301 – 400 กม.	404	243	319	791
401 – 500 กม.	519	326	418	951

*รวมค่าใช้จ่ายตั้งแต่ต้นจนถึงปลายทาง โดยเฉลี่ยเดินทาง 2-3 ต่อ

2. การรับข่าวสาร

และภาพลักษณ์ของบริการขนส่งรูปแบบต่าง ๆ

• การรับข่าวสารรถไฟ

75.6% ของผู้ใช้บริการรถไฟ ติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรถไฟ โดยส่วนใหญ่ติดตามที่สถานีรถไฟ รองลงมาคือเว็บไซต์ รฟท.

59.6%

ในสถานีรถไฟ

22.2%

เว็บไซต์ รฟท.

13.4%

ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย

9.2%

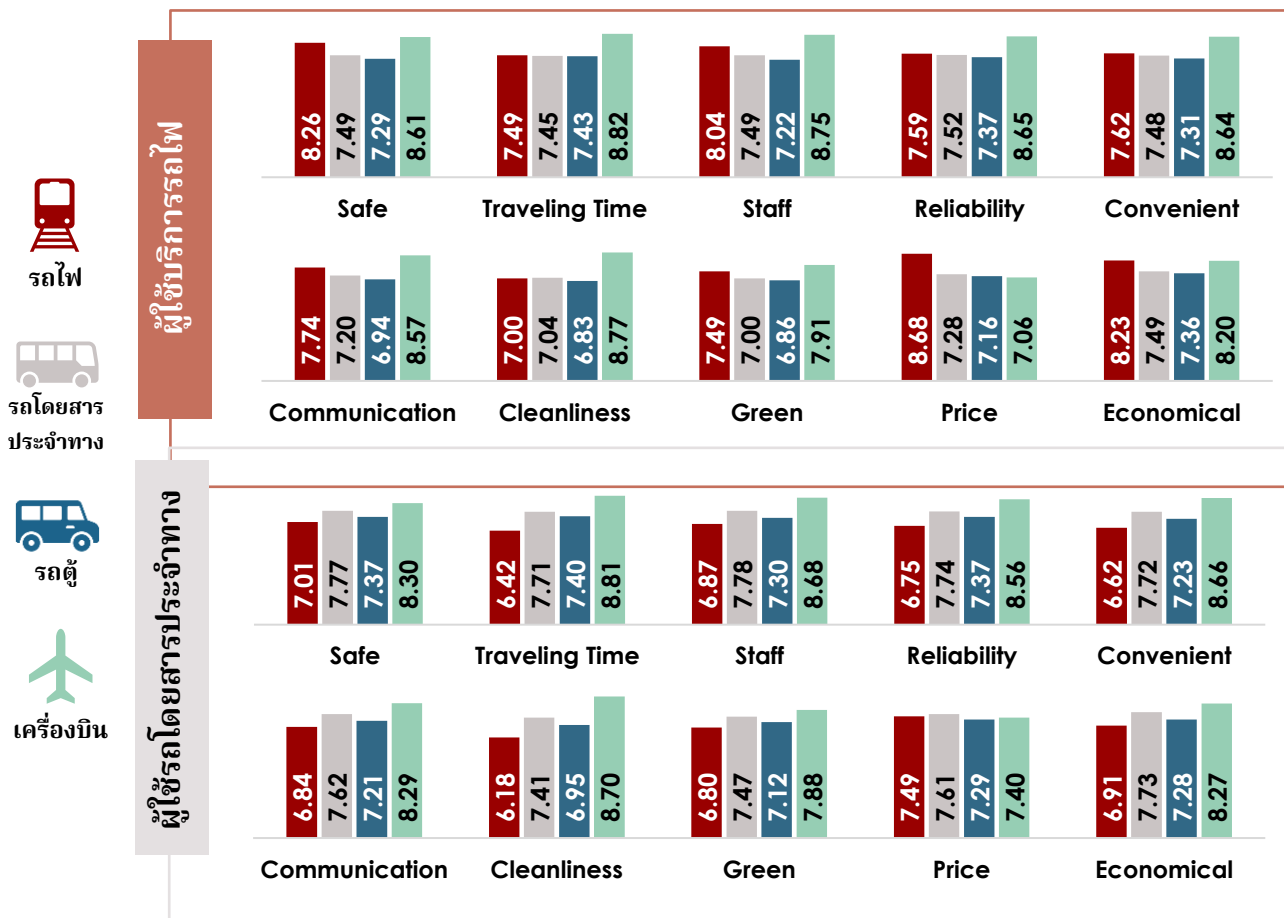
แอปพลิเคชัน SRT Timetable

24.4%

ไม่ได้ติดตาม

• ภาพลักษณ์ของบริการขนส่งรูปแบบต่าง ๆ

ภาพลักษณ์ของเครื่องบินโดดเด่นกว่าขนส่งสาธารณะอื่น ยกเว้นด้านค่าโดยสารและความคุ้มค่า ที่ผู้ใช้บริการรถไฟประเมินว่ารถไฟดีที่สุด ในขณะที่กลุ่มที่ใช้บริการรถโดยสารประจำทางประเมินภาพลักษณ์รถไฟดี้อยกว่าขนส่งสาธารณะอื่นในทุกด้าน

ข้อสังเกตที่น่าสนใจอีกประการคือ สถานีรถไฟถือเป็นศูนย์กลางสำคัญของการให้บริการ ทั้งการซื้อตั๋วและการหาข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นการพัฒนาปรับปรุงสถานีรถไฟให้สามารถรองรับและอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการจึงเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ ขณะเดียวกันต้องมีกลยุทธ์ในการกระจายบริการข้างต้นไปยังช่องทางอื่น ๆ เพื่อลดภาระของสถานีที่ปัจจุบันถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางการบริการลง

3. ความคาดหวัง และความสามารถ ในการตอบสนองต่อความคาดหวังของบริการ

ศึกษาถึงความคาดหวังของกลุ่มผู้ใช้บริการและระดับที่บริการตอบสนองได้จาก 5 หัวข้อ ประกอบด้วย 1) ความปลอดภัยในการเดินทาง (Safe) 2) ประสิทธิภาพในการเดินทาง (Efficient) 3) ความสะดวกสบายในการเดินทาง (Convenient) 4) ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green) และ 5) ด้านความคุ้มค่า (Economical) รวมถึงตัวชี้วัดที่เป็นองค์ประกอบในแต่ละหัวข้อ

ผู้ใช้บริการรถไฟ

- ผลการประเมินความคาดหวัง 5 หัวข้อ จาก 57 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม ความคาดหวังที่มีต่อความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ เล็กน้อย
- มีตัวชี้วัดหลายด้านที่ยังตอบสนองต่อความคาดหวังได้ในระดับปานกลาง ทำให้ช่องว่างระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่ทำได้จริงสูงกว่ารถไฟ

8.99	8.97	8.83	8.63	9.11
Safe (8 ตัวชี้วัด)	Efficient (9 ตัวชี้วัด)	Convenient (26 ตัวชี้วัด)	Green (8 ตัวชี้วัด)	Economical (6 ตัวชี้วัด)
ระดับที่ความคาดหวัง (คะแนนเฉลี่ย)				
8.95 - 9.13	8.90 - 9.05	8.44 - 9.01	8.49 - 8.80	8.79 - 9.27
ตัวชี้วัดที่คาดหวังสูงสุด				
มีเจ้าหน้าที่ประจำจุดต่างๆ ในสถานี (9.13)	พนักงานให้ข้อมูล/อำนวยความสะดวกในดี (9.05)	การสื่อสารข้อมูลการเดินทาง (9.01)	การจัดการขยะ (8.80)	ราคาเหมาะสมกับระยะทาง (9.27)
การใช้เทคโนโลยีตรวจจับเหตุการณ์ผิดปกติในสถานี (9.01)	ความตรงต่อเวลาตามตารางเดินรถ (9.02)	การออกแบบพื้นที่สะดวกต่อผู้พิการ ผู้มีครรภ์ ผู้สูงอายุ (9.00)	การส่งเสริมการใช้เคิล (8.72)	ราคาเหมาะสมกับความรวดเร็ว/เวลาที่ใช้เดินทาง (9.16)
ระดับที่ตอบสนองได้ (คะแนนเฉลี่ย)				
7.41 - 7.66	7.17 - 7.65	6.40 - 7.61	6.89 - 7.24	7.78 - 8.18
ช่องว่างระหว่างระดับที่คาดหวังกับที่ตอบสนองได้ (ความคาดหวัง - ตอบสนองได้)				
1.48 - 1.59	1.37 - 1.80	1.29 - 2.40	1.60 - 1.87	1.10 - 1.38

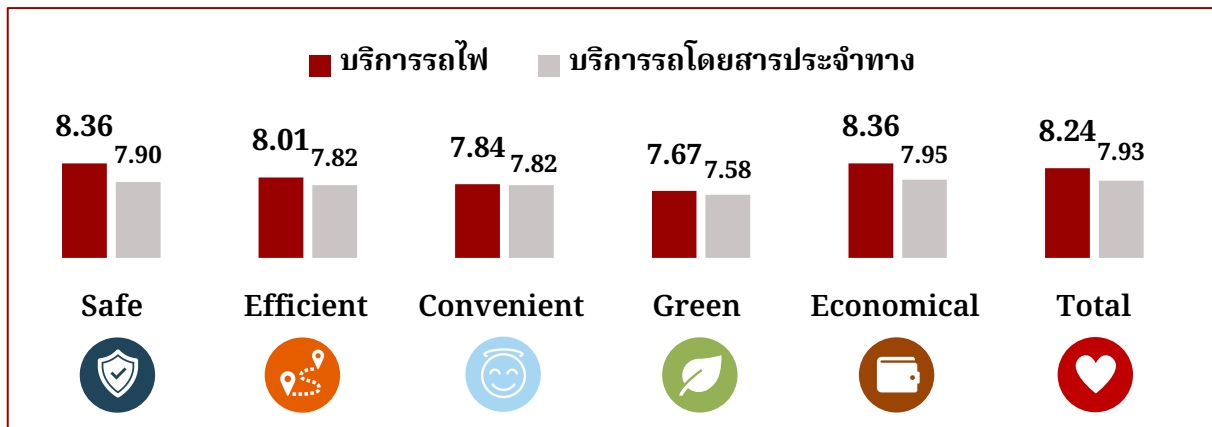
ผู้ใช้บริการรถไฟโดยสารประจำทางปรับอากาศและไม่ปรับอากาศ

- ผลการประเมินความคาดหวัง 5 หัวข้อ จาก 33 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับสูง โดยความคาดหวังที่มีต่อความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ เช่นเดียวกับในกลุ่มผู้ใช้รถไฟ
- หากเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ใช้บริการรถไฟ ความสามารถในการตอบสนองต่อความคาดหวังอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน แต่สามารถตอบสนองได้ดีกว่าชัดเจนในด้านความสะดวกสบาย

9.10	9.10	9.03	8.70	9.25
Safe (7 ตัวชี้วัด)	Efficient (5 ตัวชี้วัด)	Convenient (9 ตัวชี้วัด)	Green (8 ตัวชี้วัด)	Economical (4 ตัวชี้วัด)
ระดับที่ความคาดหวัง (คะแนนเฉลี่ย)				
8.99 - 9.26	9.04 - 9.17	8.96 - 9.12	8.64 - 8.81	9.21 - 9.32
ตัวชี้วัดที่คาดหวังสูงสุด				
มีจุดขึ้นลงปลอดภัย (9.26)	เชื่อมต่อกับระบบขนส่งอื่นได้สะดวก ราบรื่น (9.17)	ป้ายรถ/จุดจอดรถอยู่ในจุดที่สะดวกเข้าถึงได้ง่าย (9.12)	การเสนอส่วนลดสำหรับผู้โดยสาร สาธารณะ (8.81)	ราคาเหมาะสมกับระยะทาง (9.32)
มีจุดจอดชัดเจน ไม่กีดขวางการจราจร (9.12)	ความรวดเร็วในการเดินทาง (9.12)	ความสะดวกในการซื้อตั๋ว (9.10)	การเพิ่มเส้นทางรถเมล์ที่เชื่อมต่อกับสถานีรถไฟ (8.75)	ราคาเหมาะสมกับความเร็ว/ระยะทาง (9.24)
ระดับที่ตอบสนองได้ (คะแนนเฉลี่ย)				
7.60 - 7.77	7.62 - 7.72	7.37 - 7.85	7.19 - 7.38	7.75 - 7.91
ช่องว่างระหว่างระดับที่คาดหวังกับที่ตอบสนองได้ (ความคาดหวัง – ตอบสนองได้)				
1.38 - 1.50	1.37 - 1.53	1.25 - 1.61	1.62 - 1.80	1.37 - 1.47

4. ความพึงพอใจในการใช้บริการรถไฟ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถไฟ โดยรวม อยู่ที่ 8.24 หรือในระดับ “พอใจ” รวมถึงใน 3 หัวข้อ คือ ความปลอดภัย ประสิทธิภาพในการเดินทาง และความคุ้มค่า ซึ่งสูงกว่ากลุ่มผู้ใช้รถโดยสารประจำทางชัดเจน ส่วนอีกสองหัวข้อ อยู่ในระดับ “ค่อนข้างพอใจ” แต่ยังถือว่า ผู้ใช้บริการยังยอมรับได้ และโดยส่วนใหญ่มี แนวโน้มใช้บริการต่อไป

ความพึงพอใจของกลุ่มที่ใช้บริการรถโดยสารประจำทาง (ไม่ใช้รถไฟ) โดยรวมอยู่ที่ 7.93 หรือระดับ “ค่อนข้างพอใจ” เช่นเดียวกับทั้ง 5 หัวข้อ สะท้อนว่าแม้จะสามารถตอบสนองต่อ ความคาดหวังได้ใกล้เคียงกับรถไฟ แต่ผู้ใช้รถโดยสารยอมรับได้น้อยกว่า ในกลุ่มนี้เมื่อ สอบถามถึงแนวโน้มที่จะใช้บริการรถไฟใน อนาคตมีทิศทางที่ดี

ความตั้งใจที่จะ ใช้รถไฟต่อไปในอนาคต

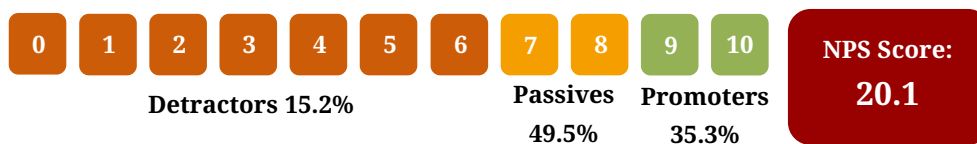
- 0.0% ตั้งใจว่าจะไม่ใช่
- 0.6% น่าจะไม่ใช่
- 3.7% ยังไม่แน่ใจ
- 46.6% น่าจะใช้ต่อไป
- 49.1% ตั้งใจจะใช้

แนวโน้มที่จะ ใช้บริการรถไฟในอนาคต

- 2.4% ไม่คิดจะใช้เลย
- 6.3% น่าจะไม่ใช่
- 36.9% ยังไม่แน่ใจ
- 42.9% น่าจะใช้
- 11.5% มีแนวโน้มสูงที่จะใช้

Net Promoter Score (NPS) เป็นตัวชี้วัดความภักดีของลูกค้าต่อองค์กร
คำนวณได้จาก % Promoters - % Detractors

หมายเหตุ มาตรฐานค่า NPS Score ที่ดีควรเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม โดยค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม Logistics & Transportation ทั่วโลก ในปี 2024 อยู่ที่ประมาณ 40 (อ้างอิงจากเว็บไซต์ Retently)

• ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถไฟ

การวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยพบว่า ปัจจัยหลักทั้ง 5 หัวข้อ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงระดับความพึงพอใจโดยรวมได้ระหว่าง 10.0% ถึง 17.7%

Safe
10.0%

Efficient
14.4%

Convenient
17.2%

Green
16.7%

Economical
17.7%

เมื่อพิจารณาต่อไปถึงระดับตัวชี้วัดจาก 5 หัวข้อหลัก รวม 42 ด้าน พบตัวชี้วัดที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจทั้งหมด 22 ด้าน ระดับอิทธิพลอยู่ระหว่าง 7.9% ถึง 13.6%

• ตัวชี้วัดที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ เรียงตามลำดับความสำคัญ 10 อันดับ ดังนี้

- 13.6% การจัดการขบวนอย่างมีประสิทธิภาพภายในสถานีและตู้โดยสาร
- 13.5% ราคาเหมาะสมกับความรวดเร็ว และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง
- 13.3% การจัดทำข้อมูลและแคมเปญกระตุ้นให้ผู้โดยสารใช้รถไฟมากขึ้น
- 13.2% ข้อมูลการเดินทางถูกต้อง ทันเหตุการณ์
- 13.0% มีเจ้าหน้าที่ รปภ. ประจำจุดต่างๆ อย่างเพียงพอ (ในสถานี)
- 12.7% เจ้าหน้าที่ รปภ. ในตู้โดยสารสามารถช่วยเหลือ/ ตอบสนอง ต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินได้ทันที
- 11.9% การสนับสนุนการเดินทางร่วมกับรถไฟเพื่อลดการใช้รถส่วนตัว
- 10.7% ราคาตั๋วโดยสารมีความเหมาะสมกับความปลอดภัยในการเดินทาง
- 10.4% ราคาตั๋วโดยสารมีความเหมาะสมกับคุณภาพการให้บริการที่ได้รับ
- 10.1% ความตรงต่อเวลา ออกและถึงสถานีปลายทางตามตารางการเดินรถ
- 10.1% ความสบายของที่นั่งในขบวนตู้โดยสาร

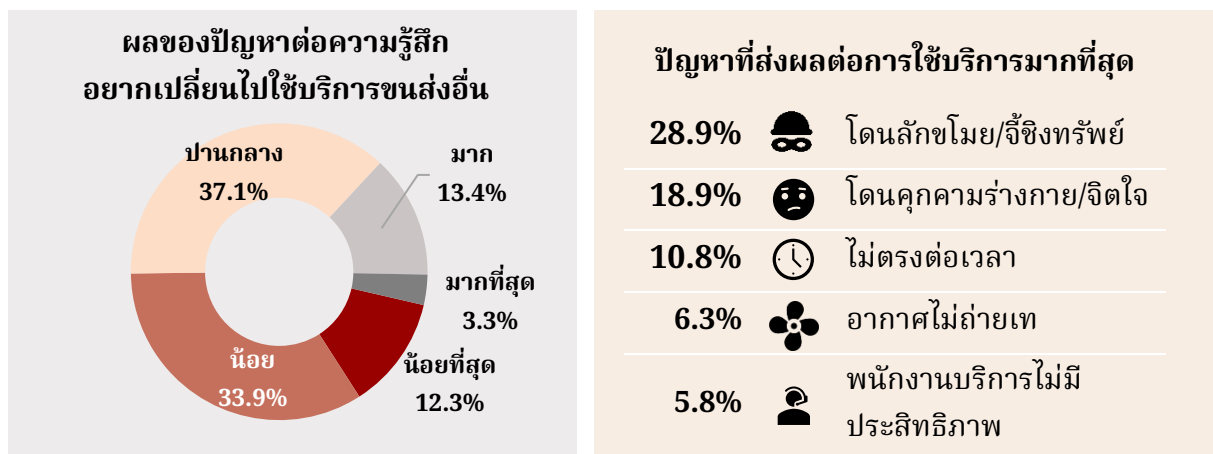
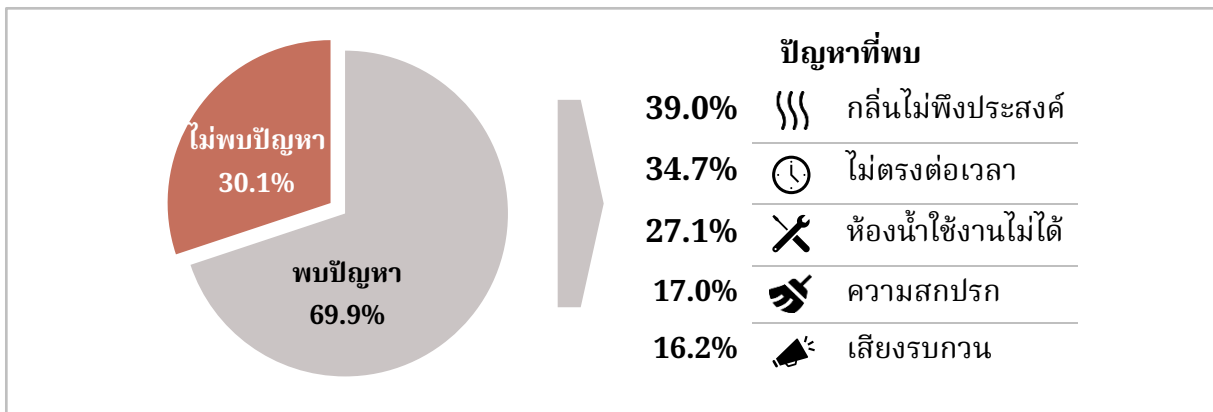
กล่าวได้ว่าแนวทางบริหารจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจในกลุ่มผู้ให้บริการรถไฟค่อนข้างซับซ้อนกว่ารถไฟฟ้า เนื่องจากมีปัจจัยหลายด้านที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในระดับที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ต้องมีการกำหนดทิศทางการดำเนินการในลักษณะคู่ขนานกันไป

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการส่งเสริมการใช้บริการรถไฟ

ปัญหาอุปสรรคในการใช้บริการรถไฟ

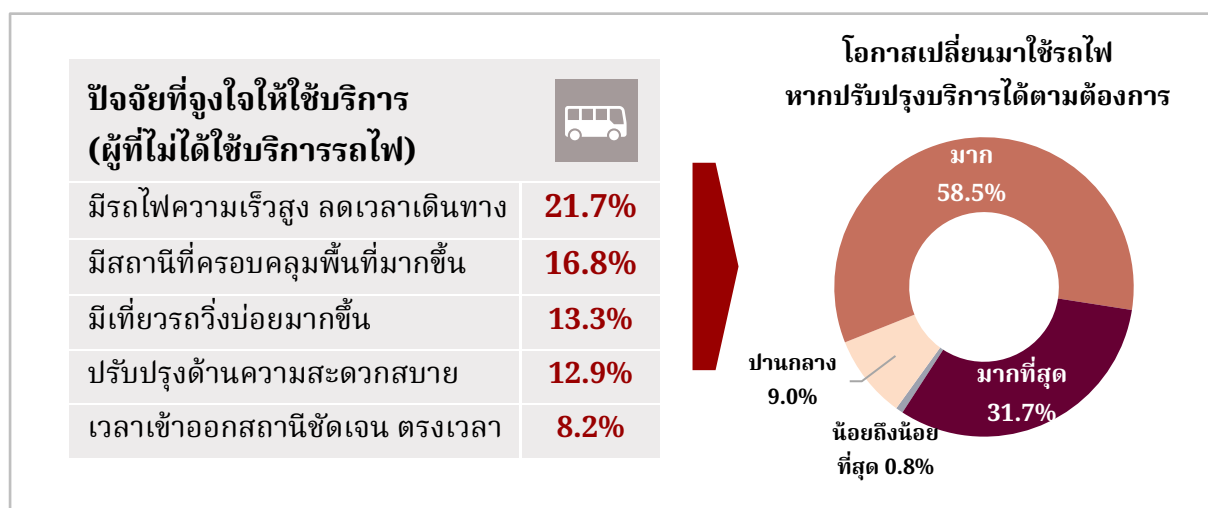
- ผู้ให้บริการ 79.9% เคยประสบปัญหาจากการใช้บริการรถไฟ และมีโอกาสเปลี่ยนไปใช้ขนส่งสาธารณะอื่นสูงกว่าในกลุ่มรถไฟ โดยกลุ่มที่รู้สึกในระดับปานกลางมี 37.1% ส่วนที่รู้สึกมากถึงมากที่สุดมีถึง 16.7%
- ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง ได้แก่ ปัญหาการลักขโมย/ จี้ชิงทรัพย์ การคุกคามร่างกาย/ จิตใจ รวมถึงปัญหารถไฟมาไม่ตรงเวลาซึ่งเป็นปัญหาที่พบมากเป็นอันดับสองด้วย

ปัจจัยจูงใจให้ใช้บริการรถไฟ

ในกลุ่มผู้ที่ใช้บริการรถไฟโดยสารประจำทาง ปัจจัยจูงใจสามารถกระตุ้นโอกาสการใช้บริการรถไฟได้สูงเกิน 90% อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่มีผลจูงใจแตกต่างจากกลุ่มรถไฟฟ้า กล่าวคือ น้ำหนักกระจายไปในหลายปัจจัย และปัจจัยระยะยาวมีน้ำหนักค่อนข้างมาก สูงสุดคือ การมีรถไฟความเร็วสูง ซึ่งมีน้ำหนักถึง 1 ใน 5

ในกลุ่มผู้ให้บริการรถไฟในปัจจุบัน ปัจจัยจูงใจให้ใช้บริการเพิ่มขึ้นมีความซับซ้อนกว่า เนื่องจากน้ำหนักของแรงจูงใจกระจายไปใกล้เคียงกันหลายปัจจัย โดยปัจจัยที่มีน้ำหนักมากที่สุดแตกต่างจากกลุ่มผู้ที่ใช้บริการรถไฟโดยสารประจำทาง ได้แก่ การปรับปรุงความสะดวกสบาย รองลงมาคือ การมีรถไฟความเร็วสูง ผลสอดคล้องกันทั้งในกลุ่มที่ใช้บริการทุกเดือนและกลุ่มที่ใช้บริการด้วยความถี่ที่ต่ำกว่า

ปัจจัยที่จูงใจให้ใช้บริการเพิ่มขึ้น	กลุ่มใช้บ่อย (ทุกเดือน)	กลุ่มใช้ไม่บ่อย	ภาพรวม
ปรับปรุงด้านความสะดวกสบาย	18.1%	19.3%	18.6%
มีรถไฟความเร็วสูง ลดเวลาการเดินทาง	15.9%	16.3%	16.0%
มีเที่ยวรถวิ่งบ่อยมากขึ้น	15.1%	15.8%	15.4%
เวลาเข้า ออกสถานีชัดเจน ตรงเวลา	10.6%	10.5%	10.6%
มีสถานที่ครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น	10.1%	9.8%	10.0%

สรุปผลการสำรวจกลุ่มรถไฟ

